

РЕШЕНИЕ

№ 2885

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **525** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), представляван от адв. А. К., срещу Решение № 5338 от 20.11.2023 г. на Софийски районен съд, НК, 3 с-в, по н.а.х.д № 12597/2023 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 002986 от 15.06.2023 г., с което на „КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД (наричано по-долу „Кауфланд“), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], за нарушение на чл. 68д, ал. 1, предл. второ, във вр. с чл. 68г, ал. 4, вр. с чл. 68в от Закон за защита на потребителите (ЗЗП) и на основание чл. 210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на решението на СРС поради противоречието му с материалния закон. Не се оспорва установената от съда фактическа обстановка. Жалбоподателят счита, че не са допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, а визираното в тях нарушение е извършено от ответника по касация. В тази връзка се сочи, че е изпълнен съставът на чл. 68в вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1 предложение второ от ЗЗП. Твърди се, че в

случая търговската практика е заблуждаваща, дефинирана като такава, тъй като табелата с информация: „За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. Табелите с информация: „За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, съдържат послание към потребителите за произход на предлаганите стоки, което повлиява или може да повлияе поведението им. Пояснява, че от „КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД са поставени табели с информация „За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, които внушават, че продуктите на обособените щандове под тези табели са произведени в България, а голяма част от тях в действителност не са. Потребителите, изправени пред подобна табела, остават с впечатление, че на щанда се продават само български стоки. Твърди се, че отбелязването на етикетите с действителния произход на стоките не санира неправилното ползване на наименованието за произход, тъй като наличието на противоречивата информация относно произхода би могло да коригира поведението на потребителите, които са прочели целия етикет на стоката, а останалата част от потребителите, ориентирани се само по табелите и тези, които не четат пълното описание на продукта, биха останали подвеждани. Така, както е била предоставена информацията, е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и да мотивира негово решение да закупи от предлаганите стоки, каквото търговско решение не би взел, ако не е била налична табела с информация „За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“. Касаторът намира, че в случая търговецът разчита на представянето на продукта за друг такъв с познати качества на потребителя, с оглед насърчаване за закупуването му, поради което пазарното му поведение безспорно разкрива признаците на заблуждаваща търговска практика, която значително намалява способността на потребителя да вземе информирано решение. Оспорват се изводите на СРС, че поставената табела е реклама на собствена марка на „Кауфланд“, както и че сред процесните стоки са били налични плодове и зеленчуци, които не виреят в България, поради което е достатъчно ясно, че не всички са с произход България. Поддържа се, че това е формално нарушение, за което отговорността на търговеца е обективна и безвиновна. Единствено и достатъчно за ангажиране на административнонаказателната отговорност е установяване на поведение, което да представлява нарушение на законови задължения, което е доказано в случая. Наложено наказание е около средните нормативни стойности и е справедливо, тъй като съответства на характера и степента на констатираното нарушение и в максимална степен способства за постигане целите на специалната и генералната превенции, залегнали в чл. 36 от НК. Касаторът моли съда на основание горепосочените аргументи да отмени Решение № 5338 от 20.11.2023 г. на Софийски районен съд, НК, 3 с-в по н.а.х.д № 12597/2023 г. като неправилно и да постанови друго, с което да потвърди НП № 002986 от 15.06.2023 г., с което НА „КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД за нарушение на чл. 68д, ал. 1, предл. второ, във вр. с чл. 68г, ал. 4, вр. с чл. 68в от ЗЗП и на основание чл. 210а от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева.

В открито съдебно заседание по делото касационният жалбоподател - директор на Регионална дирекция С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, не се представлява. Поддържа жалбата с писмена молба от пълномощника си.

Ответникът – „КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, оспорва касационната

жалба чрез депозиран писмен отговор от адв. С. Ц.. Представява се в съдебно заседание от адв. Й., който представя писмени бележки с подробно развити аргументи. Претендират се разноси по представен списък.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор В., който намира касационната жалба за неоснователна, а съдебното решение – за правилно, и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

При извършена проверка на 16.02.2023 г. в обект: магазин „Кауфланд“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството е установено, че се предлагат богат асортимент плодове и зеленчуци за продажба в обособени сектори, като на един от щандовете е поставена табела с информация: „За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, а на щанда само два вида зеле - бяло и червено, и три вида гъби от общо изложените 39 вида продукти били с български произход. На друг щанд със същата табела от общо 39 вида продукти с произход в България били общо 17 вида продукти - салата, праз и моркови. Поради това било прието, че информацията от табелата не отговаряла на отправеното послание чрез надписа на щандовете и се явява подвеждащо, заблуждаващо за потребителя, тъй като чрез нея би могъл да бъде подведен, че пазарува плодове и зеленчуци с произход България, като в действителност това не е така. Посочено е, че предварителната информация е неточна по отношение на географски или търговски произход, което представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика и в резултат е възможно да доведе до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика - нарушение на чл. 68д, ал. 2, пр. 1, вр. чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). За констатациите от проверката е съставен констативен протокол № К-2758785/16.02.2023 г. Въз основа на съставен АУАН № 002086/11.05.2023 г., който е връчен на пълномощник на дружеството е издадено НП № 002986/15.06.2023 г. на директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

За да отмени НП, след като е събрал и анализирал относимите и допустими доказателства и доказателствени средства, включително чрез разпити на свидетели -

очевидци на деянието, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и е предявен по правилата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, съставен е от компетентен орган, но не отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, тъй като не е направено пълно и точно описание на нарушението, обстоятелствата на неговото извършване и доказателствата, които го потвърждават. Посочено е, че липсата на задължително съдържание в АУАН и НП е съществено нарушение на процесуалните правила, особено при описание на нарушението, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице да разбере какво нарушение е извършило и за какво е санкционирано. Приел е за недоказано вмененото на дружеството нарушение, тъй като констатациите в акта и НП не се установили от приобщените доказателства по делото. Изложени са мотиви, че, разгледан в цялост, текстът от табелата представлява реклама на една определена търговска марка и предлаганите от същата продукти, тъй като текстът: „Б.! За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, следва да се чете и тълкува заедно като смисъл и в съответния контекст. В тази връзка е прието, че тук не става въпрос за покана за покупка или по някакъв начин привличане на потребители с невярна информация с цел въвеждане в заблуждение, а използването на определена търговска марка, и то на челно място в текста, представлява реклама на тази марка, на продуктите с логото на марката, които се предлагат на щандове в търговския обект. С тези мотиви районният съд е отменил процесното НП като незаконосъобразно.

Така постановеното съдебно решение е правилно. Не се констатира касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК при извършаната на основание чл. 218, ал. 1 и ал. 2 от АПК касационна проверка на съдебния акт.

Отговорността на търговското дружество е ангажирана за нарушение на чл. 68д, ал. 2, предложение 1, във вр. с чл. 68г, ал. 1 и чл. 68в от ЗЗП. Съгласно посочената правна квалификация на същото, то се изразява в търговска практика, която е заблуждаваща, тъй като чрез цялостното ѝ представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Съгласно чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. В нормата на чл. 68в е въведена изрична забрана на нелоялните търговски практики.

Съгласно относимите към случая факти административнонаказващият орган е приел, че поставената над щандове с плодове и зеленчуци в търговския обект табела с надпис: „Б.! За нас българските плодове и зеленчуци са най-вкусни“, е възможно да въведе в заблуждение средния потребител, че всички предлагани там стоки са с произход от България, и по този начин да ги мотивира да вземат търговско решение, което иначе не биха направили. Настоящата касационна инстанция споделя изложените от районния съд мотиви, че в случая това послание следва да се разглежда като позициониране на реклама на предлагани от търговеца стоки с търговската марка „Б.!“, а не като указание за произхода на разположените в близост до него плодове и зеленчуци. На първо място, не е възможно въвеждането в заблуждение на средния

информиран потребител относно произхода на стоките, тъй като на етиката на всеки продукт е поместено обозначение на страната на произход, което е видно от представения снимков материал. Законът държи сметка на това дали поведението на средния потребител би било повлияно, а в случай че потребителят е в състояние да прочете процесния надпис, то би могъл да се информира за произхода на продукта, вписан в етикета, който съдържа също така вида и цената му. Отговорността да се запознае със съществените характеристики на стоката при сключване на договор за продажба, в случай че е представена от търговеца по достъпен начин цялата необходима информация, е за потребителя. На следващо място, процесният текст не съдържа твърдение или декларация за произход, а оценъчно послание, което съдържа белезите на изразено лично мнение, видно от използвания израз: „за нас“. Последното по никакъв начин не води до извод нито че всички от предлаганите продукти са български, нито че някои от тях са такива. Въпреки това в хода на проверката е установено, че част от тях са с произход от България.

Поради гореизложеното касационната инстанция намира атакуваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото касационният жалбоподател следва да заплати на ответника направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение съгласно представен списък. Представени са доказателства за заплащането от ответника на адвокатски хонорар в размер на 6 000 лв. с начислен ДДС. Направено е възражение за прекомерност на същото, което е основателно. На основание чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от с.н.а., минималният размер на същото за дела от този вид с материален интерес от 25 000 лв. е 2650 лв. без ДДС или 3180 лв. с ДДС. Предвид фактическата и правна сложност на делото и необходимото време за подготовка на пълномощника, настоящата инстанция намира, че претенцията за разноски на ответника следва да бъде уважена до размер от 4 200 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5338 от 20.11.2023 г. на Софийски районен съд, НК, 3 с-в, постановено по н.а.х.д № 12597/2023 г.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите, [населено място], да заплати на „КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 4200,00 (четири хиляди и двеста) лева за разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

